

In dit nummer

- 1 Woordje van de redactie
- 2 Bericht van het bestuur
- 3 In Memoriam Rob Niemeijer
- 4 Een eigenzinnige kraanlijn
- 5 Rondje Waddenzee
- 6 Drijvers nazaten
- 7 Mw. De Molenaar aan boord
- 8 Een Colombiaan op de blazer
- 9 Onderhoud
- 10 Kerstwens

Beste Blazer vrienden,

De tijd vliegt en we zitten alweer in december... Er zijn gelukkig de nodige vaartochten gemaakt en momenteel ligt het schip op het droge om weer de nodige onderhoud te ondergaan.

Tot ons allerontzetting is onverwacht Rob Niemeijer overleden. Van het bestuur een In Memoriam. Rob had medio september nog een stukje voor de krant geschreven dat we uiteraard plaatsen.

Verdere input van o.a. Francine, Geert, Xaverius en de redactie vermeld ook nog wat avonturen op basis van ontvangen appjes.

Dolly

P.S. Copy voor de nieuwsbrief is welkom, dus als iemand een passend verhaal of informatie heeft mail het mij: dleemans@xs4all.nl. De redactie behoudt het recht stukken in te korten en/of aan te passen en streeft naar max 350 woorden per artikel.

De volgende nieuwsbrief is gepland voorjaar 2023.

Bericht van het bestuur

In tegenstelling tot voorgaande jaren blijft de blazer deze winter op het droge staan bij Ivor van Klinken in Makkum. Afgedekt met een zeil tot het gunstig weer is voor de voortzetting van het onderhoud. Met name Geert en Bauke hebben hier veel tijd in gestoken. Over het onderhoud is eind van deze nieuwsbrief meer te lezen.

Het gebruikelijke Eindejaarsbuffet dat in november gepland stond is niet doorgegaan. Daarvoor in de plaats zijn we bezig met het organiseren van een vervangende activiteit. Het wordt iets anders dan anders, maar we kunnen hier nog geen verdere mededelingen over doen :-).

In memoriam Rob Niemeijer

Op dinsdag 8 november 2022 is onze vriend en vrijwilliger Rob Niemeijer plotseling in zijn slaap overleden. Rob was pas 66 jaar, dat is bij ons vrijwilligersclubje nog heel jong.

Rob was schipper op de Blazer TX33 en was, net zoals het schip, uitnodigend, betrouwbaar en een tikkeltje eigenwijs. Het enige verschil was dat de TX33 geen grapjes maakte. Bij beiden voelde je je veilig. Hoewel, wat betreft veiligheid; eens vloog Rob tijdens een klapgijp als 'the flying Dutchman' van de ene kant van het schip naar de andere kant over de overloop van de fok en kwam met zijn knie tegen de boldier. Rob trok wit weg, maar "het viel allemaal wel mee." Dat was ook Rob; de pijn verbijten en verbergen.

Als schipper voelde Rob zich niet alleen verantwoordelijk voor een behouden vaart, maar ook voor een ontspannen sfeer aan boord met veel ruimte voor humor. Rob had een groot hart en veel aandacht voor de ander. Wilde er iemand in een rolstoel mee? Geen probleem voor Rob. Ontroerd was Rob toen we voeren met verstandelijk gehandicapte kinderen. Het directe contact met deze kinderen, niet met woorden, maar met hun ogen, raakte ons allemaal diep. Die ogen straalden van vreugde, van lol, van verwachting, van verwondering en van heel veel vertrouwen. Nog jaren refereerde Rob aan deze tocht. In zijn woorden: "de leukste tocht ooit, met de meest enthousiaste gasten." Het was inderdaad een feestje met zang en dans. Voorbij alle praat, humor en pijn was Rob een fijn warm mens, waar iedereen graag mee optrok.

We zijn Rob zeer dankbaar, voor de ontelbare keren dat hij inzetbaar was als schipper, ondanks zijn drukke leven. Zelf zou hij zeggen "dankzij mijn drukke leven", want voor hem was het varen ontspanning en afleiding. Rob zal nog vaak met ons meevaren, maar het zal een stuk stiller zijn. We wensen Jennifer, kinderen en andere familie "in hiel soad sterkte."

Bestuur Stichting Behoud Blazer

Een eigenzinnige kraanlijn

Het kan verkeren... de (nieuwe) kraanlijn viel uit het blok. En moest weer in top. Gelukkig kon Geert regelen dat op 12 augustus naar de werf van Tromp gevaren kon worden om de kraanlijn weer door z'n blok te halen. Francine en Xaverius gingen met Geert mee als bemanning.

De lijn werd naar boven getakeld, door het blok gehaald... en schoot weer los. Na een nieuwe poging bleef de lijn gelukkig wel op zijn plaats en kon Francine vervolgens helpen met splitsen en takelingen.

kink in de kabel

Zo'n nieuwe kraanlijn kan wat eigenzinnig zijn.... Als er spanning opstond ging de lijn draaien en liep vervolgens knijp. Gelukkig wist Rob N. het probleem op te lossen en had men de rest van het seizoen geen last meer.

Rondje Waddenzee op 3 september 2022

Rob Niemeijer

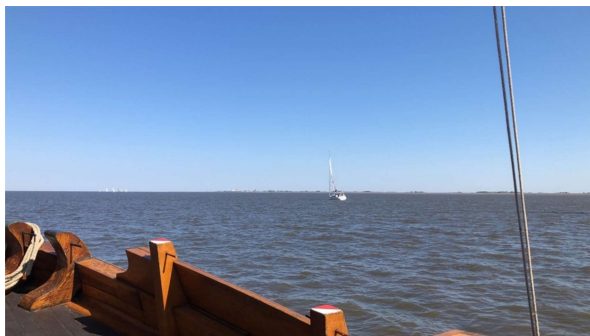
internationaal
gezelschap

Een groepje werknemers van ASML uit Veldhoven huurde voor de hele zaterdag onze blazer. Christian, mijn één na oudste zoon, had dit georganiseerd. Het weer had niet beter gekund: strakblauwe lucht, wind 3 Bft uit OZO constant, hoogwater bij Harlingen om 14:59 verval ca 1.90m.

Om even voor tien had de bemanning, bestaande uit mijzelf, Auke en zijn Jacqueline, en Klaas Arie de blazer afvaardigd gereed en kwamen de opstappers aan boord, allen Ir. 's en Ing. 's uit Frankrijk, Brazilië, Mexico, Polen en Nederland.

Op de motor voeren we naar de sluis waar we binnen 10 minuten geschut konden worden, een altijd weer spannende onderneming met de stroom achter. Auke was echter heel handig met de meertros en pikhaak om een bolder in de muur te gebruiken en achter af te stoppen zodat we een goede beurt maakten in de sluis. Het was niet druk, slechts een paar jachtjes schutten mee. Op de motor de Boontjes op en daar de zeilen gezet en na het bochtje in de geul noordwaarts richting Harlingen.

Even voor Harlingen bakboorduit, WNW boven de Molenplaat langs, bij het Schuitenzand weer richting zuid, door het Verversgat en aan het einde weer bakboord uit de Boontjes op een terug naar Kornwerderzand.

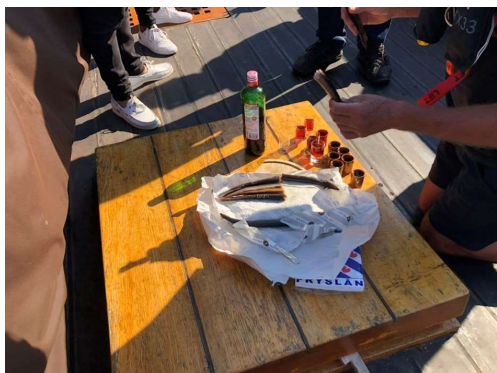
---

doe-het-zelf
lunch

Tijdens deze mooie tocht rond de Molenplaat serveerde Klaas Arie een doe-het-zelf lunch met vers brood uit Witmarsum (de bakker van de Blazerkoeken).

Bij de Lorentzsluis een klein halfuurtje gewacht op de schutting, de wachttijd aangenaam gevuld met gerookte paling en een oorlam van Klaas Arie voor de opstappers andermaal probleemloos en op de motor weer terug naar de steiger in Makkum.

Al met al een tocht van zo'n zeven uur onder perfecte omstandigheden. Dankzij de perfecte omstandigheden hadden we de niet aan boord zijnde verrekijker ook niet nodig. Wel viel op dat het kompas een enorme miswijzing heeft, ook bij stilstande motor, van soms wel 30 graden. Met de elektronische zee-kaarten op iPhone en iPad (van Navionics, dagelijks geüpdatete kaarten van West Europa voor 40 euro per jaar) wisten we steeds zeer nauwkeurig waar we waren, niet onbelangrijk als je (met springtij!) vlak na hoogwater niet vast wil lopen.

De nazaten van Cornelis Drijver

Op donderdagmiddag 25 augustus stapte de familie Drijver aan boord. De Texelse visser Cornelis Drijver heeft in 1918 de werf De Hoop in Workum de opdracht gegeven om de TX 33 'Poolster' te bouwen.

---

nazaten

Met zijn nazaten is nog steeds contact! Zodoende werd er een afspraak gemaakt voor een middag zeilen. Het bleek wel een van de warmste dagen te zijn van dit jaar en weinig wind, maar dat mocht

de pret niet drukken. Een aantal vrijwilligers greep de kans aan om ook mee te varen. Zo werd het een gezellige middag!

Mevr. De Molenaar aan boord

Francine Behnen

Sinds dit jaar serveren we tijdens de tochten Blazerkoeken. Deze Blazerkoeken zijn voor ons ontwikkeld gebaseerd op een oud recept van de koeken die vissers vroeger meenamen aan boord. De oorspronkelijke koeken waren hard en bros, echte tandenbrekers. Christa (mevrouw de Molenaar) en bakker Jippe hebben een zachtere variant koeken ontwikkeld. Zo kunnen onze gasten een vaartocht ook proeven.

Als dank voor het ontwikkelen van de koeken voer een groot deel van het personeel met aanhang van mevrouw de Molenaar mee op 25 september. Niet alleen de bakkers en de molenaars, maar ook boer Menno, die het inmiddels beroemde graan verbouwt voor de Mennobôle. Boer Menno blijkt een gepassioneerd zeiler te zijn. Hij had zijn dochter meegenomen die de week ervoor nog op zeilkamp was geweest.

---

verwentocht

De Blazer is wel een slagje groter dan een Valkje, maar vader en dochter vermaakten zich prima aan het roer. Het zeilen op zich is niet echt anders, maar bij de Blazer gaat alles wel een beetje zwaarder en trager.

De aanwezige molenaars verwonderden zich over de zeilen en vroegen zich af hoe het kan dat dezelfde natuurkundige principes ervoor zorgen dat een molen draait en een schip vooruit gaat. Met het zonnetje erbij en een mooie wind hebben we met de molenaars en het winkelpersoneel onze kennis uit de natuurkundelessen opgehaald, krachten op dek getekend en vectoren ontbonden. Langzaam werd ook duidelijk waarvoor onze zijwaarden nodig zijn. Een molen heeft geen last van drift! Een mooier leslokaal kun je eigenlijk niet voorstellen.

Tijdens de lunch deelde Christa rijk belegde eigen gebakken broodjes en croissantjes uit. Die gingen er in als koek! Voor de bemanning bestaande uit Geert, Francine, Xaverius en Klaas Arie was het echt een 'verwentochtje'.

Hoe we met een Colombiaanse hoogleraar op de Blazer verzeild raakten.

Xaverius Behnen

Op 15 oktober werd de laatste tocht van het seizoen gevaren met Henk Zandstra als nieuwe vrijwilliger, Johannes en ik als maten en Francine als schipper. Francine had ook twee van haar studenten (biologie docenten in opleiding) meegenomen.

Afgelopen zomer had Francine in het vliegtuig op weg naar een conferentie in Florida Andia Chavez ontmoet. Een hoogleraar in de maritieme biologie. Na de conferentie hebben Francine (bioloog) en ik (geoloog) Andia opgezocht op haar onderzoeksinstituut aan de oostkust van Florida. We hadden toen al wat rondgereisd en geconstateerd dat het met de natuur langs de kust slecht ging. Niemand leek zich zorgen te maken over het gebrek aan leven in de zee en gebrek aan zeeeringen, behalve Andia en haar studenten. Dat schiep een band.

Het toeval wilde dat Andia en vijf van haar studenten in oktober een conferentie in Nederland bezochten. Zodoende konden we hen uitnodigen voor een bezoek aan het Waddencentrum met een rondleiding verzorgd door de Nederlandse studenten en aansluitend een tochtje met de Blazer langs de vismigratierivier en daarna naar de visserijdagen in Workum.

De weersvoorspelling was echter niet je dattum... Gelukkig zwakte de wind iets af naar een 5 met uitschietertjes naar 6 zodat de tocht toch door kon gaan. De Amerikanen genoten van de tocht ondanks de stevige wind.

De sfeer aan boord was bijzonder goed. Ik heb maar niet laten merken dat ik me toch wat zorgen maakte over het opkruisen naar Workum met deze harde wind uit zuidelijke richting, maar alles ging goed. Het klikte tussen de

Nederlandse en Amerikaanse studenten en ook Henk zag er steeds jonger uit. Johannes was vanwege andere verplichtingen bij het Waddencentrum al afgestapt.

Gelukkig waren we zo slim geweest om extra truien en regenkleding mee te nemen voor de gas-

ten. In Florida is het zelfs in de winter nog 25 graden! De inschatting was dat ze wellicht een sweater en een jasje mee zouden hebben. Dat zou een beetje aan de frisse kant zijn met de voorspelde wind en temperatuur. Zo'n tien minuten nadat het gezelschap aan boord was gekomen liep zo'n beetje onze halve kledingkast over het dek!

---

hoe het
zo kwam

---

25 graden ?!

Om beurten hebben de Amerikanen aan het roer gestaan. Een van de Amerikaanse studenten was er van overtuigd dat haar moeder niet zou geloven dat ze op een 102 jaar oud schip heeft gevaren. Alles boven de 100 jaar is heel bijzonder voor Amerikanen.

Voor de lunch hadden we brood en koeken van mevrouw de Molenaar

meegenomen. Tijdens de lunch kwam de zon er nog even door en de wind werd iets rustiger. Onder het genot van heerlijke mennobôle, croissantjes, sùkerbôle en later op de middag blazerkoeken ontstonden interessante gesprekken over het behoud van maritieme ecosystemen. Laten we wel wezen, het IJsselmeer is onze ecologische ramp en de natuur heeft ruim 90 jaar na de voltooiing van de afsluitdijk nog geen nieuw evenwicht gevonden. Andia en haar studenten waren echter wel onder de indruk dat we überhaupt

de moeite nemen om, met belastinggeld, zo'n mega experiment als de vismigratierivier te bouwen. Ze vertelde zelf hoe in haar geboorteland een dam was gebouwd dwars door kwetsbare mangrovebossen en dat veel mensen verbaasd waren dat deze na enkele jaren allemaal afstierven. Deze onwetendheid en onkunde is haar drijfveer geweest om zich te verdiepen in maritieme ecosystemen. Dat doet ze met verve en succes en onder tussen voedt ze haar studenten op om samen te werken in plaats van individueel. De Nederlandse studenten keken hier een beetje van op. Zij vinden samenwerken heel gewoon.

In de loop van de middag viel de wind steeds verder weg. Het laatste stuk hebben we daarom op de plokplok gevaren. We moesten in Workum immers nog door de het sluisje.

Voor dat laatste stuk had Bert via Edwin de

Harder, nieuwe vrijwilliger, een Belgische knol geregeld die ons door It Soal zou trekken. Ik verzin dit niet hè, echt waar. Francine heeft hier voorafgaande aan de tocht toch maar vanaf gezien omdat er wat te veel onbekende variabelen waren. Het was moeilijk om van te voren een precies tijdstip aan te geven, er was stevige wind voorspeld en we wisten nog niet dat Henk zo'n ervaren zeebonk is.

Toen we bij Ivor voor de deur hadden afgemeerd hebben we aan boord nog genoten van erwtensoep die ik van te voren had klaargemaakt en die we mee hadden genomen in geïmproviseerde hooikisten. Op ons gaspitje hebben we de soep nog wat verder opgewarmd. Zodoende konden we ter afsluiting van deze dag met een warme buik nog een rondje door Workum lopen en de sfeer van de visserijdagen opsnuiven.

---

versnaperingen

Belgische knol

---

ongekende
aandacht

De 16de oktober gingen Francine en ik met de auto de spullen van boord halen en de zeilen drogen, althans dat was het plan.

De Blazer bleek onbereikbaar met de auto. De visserij-dagenmarkt was opgebouwd in het straatje langs de Blazerhaven en we lagen aan het einde van dat straatje. Gelukkig konden we twee kruiwagens lenen: één van Ivor en één van zijn buurman. Maar steeds als we een vrachtje naar de auto wilden brengen stonden er een man of dertig verwachtingsvol en nieuwsgierig naar ons te kijken. Wat is de geschiedenis van de Blazer, waarom zijn de zeilen van vlas, waarom is het dek zo hoog, waar is het schip gebouwd? Dan wezen we naar de overkant, naar de Hoop. Tot vijf uur 's middags stroomde er om het kwartier een nieuwe groep mensen langs. Zo is het gekomen dat nu honderden mensen uit heel Nederland, en ver daarbuiten, de Blazer kennen en het komende seizoen mee willen varen. Vrijwilligers, maakt uw borst maar nat!

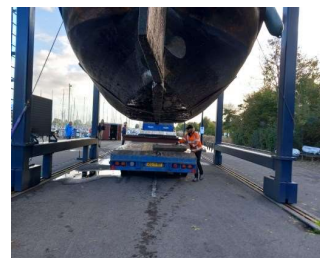
Groot onderhoud

Tekst Geert Dijkstra (oktober)
met latere aanpassingen van Dolly

Het vaarseizoen liep ten einde en er moest nagedacht worden waar we terecht konden om de Blazer TX33 op de kant te zetten. Ook speelde de vraag of we wel met voldoende vrijwilligers de grote onderhoudsklus konden klaren. Vanuit het bestuur is nagedacht of Ivor als scheepsbouwer ook voor onze stichting wat kan betekenen.

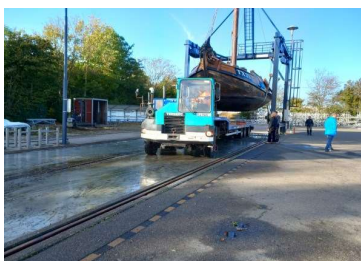
Zodoende is besloten om de blazer naar Workum te varen. Op 31 oktober is het schip naar de kraan gebracht bij de jachthaven aan het Zool. Gepland was 1 november, maar naar aanleiding van de weersverwachting is besloten om een dag eerder te gaan.. Dankzij de snelle inzetbaarheid van een aantal vrijwilligers is dat ook gelukt!

---

een kruiwagen
onder de blazer

Ivor bestelde de kraan en stelde voor dat ik er bij zou zijn voor de kleine details, zoals de waterinlaat van het koelsysteem de kraan op het vlak te sluiten, en verder te assisteren bij het uit het water hijsen van de Blazer. Er kon een begin worden gemaakt met het onderhoud.

Omdat de wintertijd niet geschikt is voor onderhoud zal de blazer overwinteren bij de loods van Ivor op het terrein aan het Zool. Jan en Henk hebben de motor winterklaar gemaakt en de accu's aan de stroom gelegd.

Er staan diverse taken te wachten, zoals het schoonmaken van de visbun (zit vol slip) en ook vinden er diverse inspecties plaats:

spic
en
span

het onderwaterschip, het roer, de zwaarden en de Breeuwnaden. In het voorjaar zal Ivor ook nog de rondhouten en het tuigage keuren. Verder worden de automatische reddingsvesten aan een inspectie onderworpen.

Op initiatief van Bert is de fok voor onderhoud naar Kees Hos in Wieringen gebracht (daarover in de volgende nieuwsbrief meer...).

Het schip belooft weer spic en span te worden en kan in het nieuwe jaar weer veilig het water op!

**De redactie wenst iedereen
warme feestdagen
en dat het in 2023
voor de wind mag gaan!**

